

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 6.3.2019
COM(2019) 99 final

2019/0049 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum
Organizacja Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku, oraz uchylająca
decyzję Rady 10127/14**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Organizacji Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku (SEAFO) w latach 2019-2023 w związku z przewidywanym przyjęciem środków ochrony i zarządzania.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja w sprawie ochrony i zarządzania zasobami połowowymi w południowo-wschodnim Oceanie Atlantyckim (SEAFO)

Konwencja w sprawie ochrony i zarządzania zasobami połowowymi w południowo-wschodnim Oceanie Atlantyckim (konwencja SEAFO) ma na celu, poprzez ustanowienie SEAFO, zapewnienie długo-terminowej ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów rybnych na obszarze objętym konwencją. Konwencja weszła w życie dnia 13 kwietnia 2003 r.

Unia jest jedną ze stron konwencji SEAFO i zatwierdziła ją zgodnie z decyzją Rady 2002/738/WE¹.

2.2. Komisja Organizacji Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku

Komisja Organizacji Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku (Komisja SEAFO) jest organem odpowiedzialnym za zarządzanie zasobami rybnymi i ich ochronę na obszarze objętym konwencją SEAFO. Przyjmuje ona środki ochrony i zarządzania mające na celu zapewnienie długoterminowej ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów rybnych objętych konwencją.

Jako członek Komisji SEAFO Unia ma prawo uczestnictwa i prawo głosu. Komisja SEAFO podejmuje decyzje w drodze konsensusu.

2.3. Decyzje Komisji SEAFO

Komisja SEAFO posiada upoważnienie do przyjmowania środków ochrony i zarządzania w odniesieniu do zasobów objętych jej kompetencją, a środki te są wiążące dla umawiających się stron.

Zgodnie z art. 23.1 konwencji SEAFO środki te wchodzi w życie 60 dni po dniu, w którym umawiające się strony zostały o nich powiadomione przez SEAFO.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na corocznych posiedzeniach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), ustala się obecnie na dwóch-etapach. Decyzja Rady określa podstawowe zasady i kierunki stanowiska Unii w perspektywie wieloletniej; podlega ono następnie dostosowaniu na potrzeby każdego dorocznego posiedzenia w drodze nieoficjalnych dokumentów Komisji, które są przedmiotem dyskusji w ramach grupy roboczej Rady.

W przypadku SEAFO podejście to wdrożono decyzją Rady 10127/14 z dnia 26 maja 2014 r., która określa stanowisko Unii na forum SEAFO na lata 2014–2018. Decyzja zawiera ogólne

¹ Decyzja Rady 2002/738/WE z dnia 22 lipca 2002 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji w sprawie ochrony i zarządzania zasobami połowowymi w południowo-wschodnim Oceanie Atlantyckim (Dz.U. L 234 z 31.8.2002, s. 39).

zasady i kierunki działań, ale uwzględnia również w możliwie największym stopniu specyfikę SEAFO. Ponadto na wniosek państw członkowskich decyzja ustanawia standardowy proces doprecyzowania z roku na rok stanowiska Unii.

W decyzji 10127/14 przewidziano dokonanie przeglądu stanowiska Unii przed dorocznym posiedzeniem w 2019 r. Niniejszy wniosek określa stanowisko Unii na forum SEAFO na lata 2019-2023, zastępując tym samym decyzję 10127/14.

W decyzji 10127/14 uwzględniono zasady i kierunki działań nowej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013², jak również cele określone w komunikacie Komisji w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa³. Ponadto stanowisko Unii zostało w niej dostosowane do traktatu lizbońskiego.

Obecna modyfikacja uwzględnia, w kontekście skutków rybołówstwa, komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”⁴ oraz wspólny komunikat Komisji Europejskiej i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zatytułowany „Międzynarodowe zarządzanie oceanami: – program działań na rzecz przyszłości oceanów”⁵ i konkluzje Rady w sprawie tego wspólnego komunikatu⁶.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty mające skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego regulujących dany organ oraz instrumenty, które nie mają mocy wiążącej na mocy prawa międzynarodowego, ale „mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁷.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Komisja SEAFO jest organem utworzonym na mocy porozumienia, a mianowicie konwencji SEAFO.

Akty, które ma przyjąć Komisja SEAFO, to akty mające skutki prawne. Akty te będą wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 23 konwencji SEAFO i mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów unijnych, w tym na:

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

³ COM(2011) 424 z 13.7.2011.

⁴ COM(2018) 28 final z 16.1.2018.

⁵ JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

⁶ 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.

⁷ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 *Niemcy przeciwko Radzie*, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

- rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania⁸;
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa⁹; oraz
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi¹⁰.

Planowane akty nie uzupełniają, ani nie zmieniają ram instytucjonalnych konwencji SEAFO.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli akt ten ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. tę podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do rybołówstwa. Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 stanowi podstawę prawną określającą zasady, które mają znaleźć odzwierciedlenie w tym stanowisku.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 43 ust. 2 TFUE. Decyzja ma zastąpić decyzję 10127/14, która obejmuje lata 2014–2018.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 43 ust. 2 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

⁸ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

⁹ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

¹⁰ Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81.

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Organizacja Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku, oraz uchylająca decyzję Rady 10127/14

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2002/738/WE¹¹ Unia zawarła Konwencję w sprawie ochrony i zarządzania zasobami połowowymi w południowo-wschodnim Oceanie Atlantyckim (konwencję SEAFO), na mocy której ustanowiono Organizację Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku (SEAFO).
- (2) Komisja SEAFO jest odpowiedzialna za przyjmowanie środków mających na celu zapewnienie długoterminowej ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów rybnych na obszarze objętym konwencją SEAFO. Takie środki mogą stać się wiążące dla Unii.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹² stanowi, że Unia musi zapewnić, by działalność w zakresie połowów i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągania korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Rozporządzenie stanowi również, że Unia ma stosować podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem i dążyć do zapewnienia, by eksploatacja żywych zasobów morza umożliwiała odbudowę populacji poławianych gatunków i utrzymywanie ich powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów. Rozporządzenie stanowi także, że Unia ma stosować środki zarządzania i ochrony oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, wspierać rozwój doradztwa naukowego i wiedzy, stopniowo eliminować odrzuty, propagować metody połowów, które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, oraz eliminować i ograniczać w miarę możliwości przypadkowe połowy, dążyć do prowadzenia połowów o niskim stopniu oddziaływania na ekosystem morski i zasoby rybne. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 wyraźnie stanowi, że te cele i zasady mają

¹¹ Decyzja Rady z dnia 22 lipca 2002 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji w sprawie ochrony i zarządzania zasobami połowowymi w południowo-wschodnim Oceanie Atlantyckim (Dz.U. L 234 z 31.8.2002, s. 40).

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

być stosowane przez Unię w ramach zewnętrznych stosunków w zakresie rybołówstwa.

- (4) Zgodnie ze wspólnym komunikatem Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej, zatytułowanym „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów”¹³ oraz konkluzjami Rady na temat tego wspólnego komunikatu¹⁴ propagowanie środków na rzecz wsparcia i zwiększenia skuteczności regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i, w stosownych przypadkach, środków usprawniających zarządzanie nimi jest kluczowe dla działań Unii na tych forach.
- (5) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”¹⁵ odnosi się do konkretnych środków mających na celu ograniczenie zanieczyszczenia mórz tworzywami sztucznymi, jak również gubienia lub porzucania narzędzi połowowych na morzu.
- (6) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Komisji SEAFO w latach 2019-2024, ponieważ środki SEAFO w zakresie ochrony i egzekwowania będą wiążące dla Unii i mogą mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008¹⁶; rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009¹⁷; i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403¹⁸.
- (7) Obecnie stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Komisji SEAFO, jest określone w decyzji Rady 10127/14¹⁹. Należy uchylić decyzję 10127/14 i zastąpić ją nową decyzją obejmującą lata 2019–2023.
- (8) W związku ze zmianami zachodzącymi w zasobach rybnych w obszarze konwencji SEAFO oraz związaną z tym koniecznością ustalenia stanowiska unijnego, które uwzględniłoby te zmiany, w tym nowe informacje naukowe i inne istotne informacje przedstawione przed posiedzeniami SEAFO lub w ich trakcie, należy ustanowić procedury, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii zawartą w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w celu corocznego doprecyzowania stanowiska Unii na lata 2019–2023.

¹³ JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

¹⁴ 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.

¹⁵ COM(2018) 28 final z 16.1.2018.

¹⁶ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

¹⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

¹⁹ Decyzja Rady z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć, w imieniu Unii, na forum Organizacji Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku (SEAFO).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Komisji Organizacji Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku (SEAFO), jest określone w załączniku I.

Artykuł 2

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie należy zająć na posiedzeniach Komisji SEAFO, odbywa się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 3

Stanowisko Unii określone w załączniku I podlega ocenie i w stosownych przypadkach modyfikacji dokonywanej przez Radę na wniosek Komisji, najpóźniej do dnia corocznego posiedzenia Komisji SEAFO w 2024 r.

Artykuł 4

Decyzja 10127/14 z dnia 26 maja 2014 r. traci moc.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*